

Ρέθυμνο 26/7/12

ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΛΟΜΕΤΩΠΕΣ

Συνάδελφοι

Το φαρμακείο δέχεται αναμφισβήτητα ,ειδικά τον τελευταίο καιρό μια κλιμακούμενη πίεση ,η οποία έχει ξεκινήσει τώρα και 2 και πλέον χρόνια ,μια πίεση που στοχεύει καθαρά στην αποπομπή του φαρμακείου αυτού καθ εαυτού από την αγορά .

Την ύπαρξη ,όπως είναι γνωστό του φαρμακείου στην αγορά ,δεν την καθορίζει τώρα πλέον ο προστατευτισμός και το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του, αλλά η δυνατότητα να είναι μια κερδοφόρα επιχείρηση σε ένα περιβάλλον απολύτως ελεύθερου ανταγωνισμού ,όπου γίνεται σχολαστική αποτίμηση όλων των δεικτών παραγωγικότητας, στα πλαίσια ασφαλώς ενός ιδιότυπου περιβάλλοντος, όπου ο βασικός πελάτης, είναι αναξιόπιστος και αφερέγγυος .

Ο κλάδος αντέδρασε, όσο μπορούσε και συνεχίζει να αντιδρά σε αυτήν την πολιτική, προσπαθώντας παράλληλα να πείσει τους δύστροπους συναδέλφους, που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να κατανοήσουν, το βαθύτερο νόημα των όποιων μέτρων εφαρμόζονται ,με τον παραπάνω στόχο .

Προσωπικά θεωρώ ,για παράδειγμα ,ότι η σκέψη της περικοπής της δαπάνης για το φάρμακο, κατά το ασύλληπτο ποσό του 1,5 δις ,μέχρι τέλους του 1012 δεν αποτελεί τον μοναδικό λόγο που η κυβέρνηση επιμένει τόσο πολύ στην εφαρμογή του ελεύθερου ωραρίου λειτουργίας του φαρμακείου .

Με το δεδομένο ότι πρέπει να δοθούν υπερωρίες στους εργαζόμενους του φαρμακείου ,ότι ο φαρμακοποιός δεν μπορεί να αντέξει να παραμένει στον πάγκο του τόσο πολλές ώρες (επιβάλλεται εκ των πραγμάτων η ύπαρξη και δεύτερου αδειούχου φαρμακοποιού στο φαρμακείο) και με την σημείωση ότι ο κύκλος εργασιών έχει τραγικά μειωθεί ,όπως και το θεσμοθετημένο ποσοστό κέρδους στο φάρμακο, είναι εξόφθαλμη η προσπάθεια για να επιδεινωθεί η δυσκολία λειτουργίας και να οδηγηθεί αυτή σε αδιέξοδο .

Οι συνάδελφοι που υποπίπτουν στην παγίδα του διευρυμένου ωραρίου, πρέπει να γνωρίζουν, ότι η αύξηση των ωρών εργασίας τους, δεν θα μπορέσει, με τίποτα να ισοσκελίσει τις απώλειες τζίρου, που έχει

προκύψει τα τελευταία χρόνια εφαρμογής του μνημονίου ,είναι δε ανεπανόρθωτα εκτεθειμένοι στην εργατική και φαρμακευτική νομοθεσία.

Απορίας άξιον, πάντως είναι πως σήμερα, σε τοπική εφημερίδα αναδεικνύεται, μετά Βαΐων και κλάδων, η απόφαση του ΣΕ για την απελευθέρωση του ωραρίου λειτουργίας των φαρμακείων, τον ίδιο χρόνο που δεν αναδεικνύεται επίσης απόφαση του ΣΕ για την επαναφορά των γαλάτων Α βρεφικής ηλικίας στον πάγκο του φαρμακείου .

Απορίας άξιον επίσης είναι η επιμονή ,μέχρι κεραίας ,της υγειονομικής υπηρεσίας στην προβολή των ονομάτων των φαρμακείων που έχουν ενταχθεί στην λογική του διευρυμένου ωραρίου ,λες και το πρόβλημα της υγείας του πολίτη, σήμερα λύνεται εάν εφημερεύουν συγχρόνως 5 ή 9 φαρμακεία το Σάββατο και όχι εάν διαθέτει ο ΕΟΠΥΥ τους απαραίτητους πόρους ,για να αποζημιώσει τα φάρμακα που καταναλώνει ο πολίτης, πόρους που ο ίδιος ο πολίτης γνωρίζει ότι ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ...

Σήφης Σπαντιδάκης